

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
SALGÓTARJÁN
Salgó-u. 431. sz.

Felelős szerk.:
Korom György.

A MUNKA

Előfizetési árak:
Negyedévre 2000 K.
Egyes szám 200 K.

Megjelenik minden
szombaton.

Társadalmi és politikai hetilap.

István királyhoz.

Néhai való nagy királyunk. István, hozzád írja ma panaszos levelét, késő utódok közé szakadt árva lantos deákod. Hajli, mert a hazá, mit egykor Te adtál nekünk, ma csak onladozó rom, dicsőséges nagy idők hullvány kísértete s a harci ének, mely egykor hűszkén zengelt lantomon, ma csak panaszos sirásként szól hozzád, szent király.

Óh, mert sok keserűség pergett le az idő rokkáján számunkra, mióta Jobbod, mely egykor kardot s keresztet egyformán jól tartott, csak hivalkodó emlék lett, melyre összezetett kézzel s üres szívvel bámul fel a ma magyarja.

Hej, de hosszú a sor, mire ideig jutottunk. Ezer esztendő minden baja, átka meghurcolt bennünket. Vívunk harcot tatárral, szlávval, germánial, otáhhál. Kiömlő vérünk által szerződést kötöttünk a labancokkal, keblünkre öleltük Áron kalóz népét ép úgy, mint Szvaltopluk utódait s bár folyton Budát mondtunk; mindig Bécsset kellett értenünk alatta. Hullattuk vérünket nyugaton és keleten, míg hulláinkból építettünk lépcsőt sok méltatlan utódodnak. Idealisták és elbizakodottak lettünk. Telekürtöltük a világot, hogy itt dobog Európa szíve a Kárpátok alatt. S míg a vérünk lassan csörgedezett, míg légvárakat építettünk, míg keseregünk s filozofáltunk, a labanc is minket ütött s a goli-ciai szemét is beléntkapadt.

Volt Rákócink — de elárultuk őt s azóta már az emlékeinek nyomát is hóval lepte be a tél. Volt Széchenyink — s örültek házában kellett meghalnia. Volt Kossuthunk — de titkon szöknie kellett hazájából s nyomnyomasztó éjszakáink búnbánó könnyét már csak a turini halottas ágyra küldhettük késői gyöngykoszorunk. Világosnál legyűrték utolsó fizikai erőnket. Aradon pedig lelkiünket szerették volna megfojtani. Az országot meghagyták, de elvették a szabadságot. A Kárpátok koszorúját pedig halottai dísznek odentették a fejünk fölé.

Óh, nagy Királyom, de itt még nincs vége a dalnak.

Azóta ismét csorgó könnyű és piros vér lett kalváriánk csillogó disze. Nem akartuk s még egyszer — az utolsó nagy erőfeszítésre — felvittek a Golgotára. Beleörlődöttünk a világháború véres malmába — és felnégyelték.

Óh, Király! országotat embervére szomjazó idegen zsoldosok emésztették meg, hazád erkölceit meg tennen véred ásta alá. Már csaknem élettelenül fekdűntünk s a férgek megkezdtek munkájukat. Kívülről saját testünkkel melengelt szomszédaink, belül pedig, kikét vérünkben tápláltunk, Áron cselcsövő népe. A férgek azonban kellenél hamarabb vájták testünkbe hiénakarmaikat s a nagy letargiából önfudatra ébredtünk, hogy pusztán életünket megmentsük.

De mit lát ma is fáradt, kétségekhez szokott szemünk, óh nagy Király. Néped sátnya ivadéka ma sem különb, ma sem tanult s ma, mikor más nációk tört köszörülnek, kardot kalapálnának, mi csak civődünk, gáncsoljuk, öljük — egymást. Egymásra vetünk vádat s a bűn fekélye mindegyikünkbe beleköltözött. Nagy máglyák égnek szerte ez országban, hamis táltosok új áldozatot mutatnak be Hadurnak. Szomorú, bémész embereket hajtanak az áldozatra, máglyára — magyarokat.

Uram! Nagy Király! hát hogy zengjen itt ma reményteljes ének, vagy harci dal dicső emléked ezer esztendő múlva emelt sirkövénel. Hisz hajdan ékesszavu lantom is csak tépelt húrú ócska szerszám már. Hurjait viszály szakgatta szét, fájat az egyenlenség repesztette meg és saját fajom árulása lépte véresre hurokba kapkodó ujjaim.

Óh, mert idegen már itt a dal, mit egykor Mária anyánkról zengtem, ki oltalmunk volt annyi éven át. Idegen a dal, mely keresztel kezdődött, vagy pedig honfibanatunk szent érzelmeit lobbantotta harcra, tűzre.

Csak gyászéneket zenghetnék kétségeink bölcsője és reményeink virágtalan ravatala mellett. Gyászdalt, mely a nemtörődomség és mindennel megalkuvás látszólagos derűjét ködösen felhőzze át.

Gyászéneket, mely a szivekbe vág s mint az arkannyal harsónáj, agonizáló emlékképeket költöget. Gyászdalt szeretnék zengeni, melynek hatása alatt minden maradék magyarban sirni kezd újra az elnemtult kassai harangszó s költögeti a kurucok légióit. Késmárk felett süvíteni kezd a szél s meghallják az intó szöveget Pozsonyban és Trencsénben. Kolozsvár főterén Mátyás telvére felkapja dacos fejét s nagyváradi korporsója födelét ledönti Szent László király.

Gyászdalt akarok zengeni, óh nehái nagy jó Uram neved ünnepen. Gyászdalt, mely fájjon, snjogjon, mely égesse a szívünket, hogy furdalja lelkiismeretünket az emlékezés úgy, hogy ordítsunk belé. Hogy soha ki ne mosódjék szívünkben háromfelé szakgatott hazánk, ez a kifosztott, kiraholt Krisztusköntöse.

De egyben könyörgök is hozzád szent király, hogy utódaid csak még egyszer érezék Kassán, Gyulafehérváron és Budán egyformán a magyarságot s csak még egyszer álmodják egyformán a magyar jövőt.

Könyörgök hozzád, hogy önts szívére az egyjértés, a hazaszeretet megszentelt vérét — és küldj egy férfit, ki liszta kezével, nemes lélekkel vegye kezébe a Te kardodat s a Te keresztet, hogy végre mi, sötétben tévelygők, a szikrára várók, megláthatnók hazánk újrapépítésének egyetlen útját, mit csak a Te kardod s a Te keresztet mutathat meg nekünk!

Hiszek egy Istenben!
Hiszek egy hazában!
Hiszek egy isteni örök igazságban!
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Erdély.

*Galambducos kapuk, piciny fehér házak
Fenyves erdők tövén, szép sorjában állnak.
Mindje előtt kis kert, a kertben gyöngyvirág.*

*Itt van valójában a földi mennyország.
A kert előtt kicsiny, pár arasznyi padka,
Szép holdas esteiken üldöglének rajta.
S folyik a mesés Csaba királyfiról,
Tatárral, törökkel vívott nagy csatákról;
Mikor még Bethlen járt Kolozsvár piacán,
S magvar zászló lengett Deés várának
toronyán.*

*Megindul a nóta, dalolnak a lányok,
S szebben illatoznak mind a gyöngyvirágok.*

*Amde vihar támad, süvit a Nemere,
S keresztel takar erdők rengetege.
Erdély ormán őrt áll a sok székely vitéz,
Reszket a sok oláh, mikor szemébe néz.
De hiába küzdünk, hiába a harcunk,
Mikor úgy akarták, hogy már meg kell
halnunk.*

*„Katonát én többé látni nem akarok!”
S ernyedten hullnak le erős férfi karok.
Nincs már a kezünkben a bosszuló fegyver,
Lehorgasztott fovel jár-kél minden ember.
A hegyek lejtőjén jön az oláh horda,
Puskalövés nélkül Erdélyország oda.
S amint megjelenik a hódító bocskor,
Máris csattog szerte a vért fakaszt az
ostor.*

*Vásárhely piacán magyar nők jajgatnak,
Úgyanez a sorsa gyermeknek és aggnak.
S hol eddig tanyázott öröm és boldogság,
Meghallt a nótaszó, megszünt a vigasság.
Cluj létt Kolozsvárból, Oradea: Arad.
S hirdetik nagy hangon, ez most már
így marad.*

*De nem lesz sohasem oláh a gyöngyvirág,
Fel fog még támadni drága Erdélyország.
Sokáig a székely oláh igát nem tűr,
Piroslik a balta majd meg oláh vértől.
Jön Csaba királyfi tengernyi hadával,
Szent László is segít nagy csatárdjával.
Mikor megszólal majd ismét a trombita,
Oláh temető lesz rengeteg Hargitta.
Maros és Olt vize vérpataktól árad,
Kínizsi, Hunyadi új életre támad.
Ott terem a honvéd, lesz istenitélet,
S bárhogy könyörögnek, nem lesz ott
kimélet.*

*Rövid lesz a harcunk s érte hősi babér:
Mink lesz, feltámad drága kincses Erdély.*

Baglyasalja, 1923. július 29.

Ivánkievits Jonő.

Hősök emlékszobra.

Salgótarján városi tőhat felállítja az első szobrot. Amilyen örvendés maga a tény, annál elszomorítóbb az alkalom, mely erre a lépésre indított minket. Sok derek polgár, jó hazafi kioltott életének örök emléktöredéke lesz ez a szobor.

De hármily fajú emlékek is tapadnak hozzá, ezt a szobrot fel kellett állítani. Mert a gyász mellett, melyet ez a szobor nevében felkelt, emlékeztet bennünket az áldozatos, mindent odaadó házaszeretetre, emlékeztet egy most lesújtott nemzet legundás napjaira, emlékeztet a dicsőséges, cserfalombos multra, mikor magyar katonák vaslépte alatt döngött meg az idegen föld, emlékeztet arra, ami egy nemzet életében a legdicsőbb: legendásan, győzelmesen végigverekedett csaták nagyszerű diadalútjára.

Erre emlékeztet bennünket a honvéd cserfalombja.

És emlékeztet bennünket a törött kard is. Emlékeztet egy hősiessé küzdő nemzet letiprására, egy hátbatámadott ország fegyvertelődő összerokadására, elethaláharcunk megcsufolására s a törött kard csonkjai fölött diadalmas gúnyosan csörgő rablánc szorítására. Emlékeztet ez a szobor mindenre, ami fáj évek óta, mióta temető lettünk, emlékeztet mindenre, amire verünk hullásával rászolgáltunk és emlékeztet mindenre, amit érte kaptunk.

Emlékeztet véres vetésre és könnyes aratra, mindent feláldozó, életadó hazafiságra s életelvtérő, jegyzivataros magyar sorsra.

Örök memento lesz ez a szobor nekünk: a kövevágott örök magyar Sors.

... S ha majd egyszer nagy napok után, főszeneliek a második „hősök szobrot”, hol több lesz a honvéd kezében a cserfalomb, s a kard ép és diadalmas, hozzád zarándokolnak majd, törött kardú és mégis cserfalombos emlék, ki megtanított minket, fáradt, fásult, összetört magyarokat a legszentebbre: mindig emlékezni és soha, soha nem felejtetni!

Moravék Endre.

Any- és csecsemővédelem.

Irta: Dr. Soltész József.

IV. rész.

A második nem kevésbé fontos tényező, mely az anya- és csecsemővédelmi akciónál hivatva van hathatósan közreműködni, a természetet támogatni, a nagy társadalom, ideértve az intelligens hölgyek gárdáját és a vagyonos polgárok összességét.

A természet a csecsemőről kellőképpen gondosodik az anya útján, ki — felteve, hogy a közbenjáró szakközvegek kellően oktatták — anyatejével táplálja, tisztántartja és gyámolítja kisdedét, de hogy az anya minden követelménynek megfeleljen, oly anyagi helyzete kell juttatnunk, hogy minden tekintetben, a természet által reá hárított feladatának eleget is tehessen.

Statistikailag bebizonyított tény, hogy a gyermekhalandóság, első sorban a törvénytelen gyermekeknel, aránytalan mérvet ölt, másodsorban oly szegénysorsuaknál, ahol a létért való küzdelem nem csak a családfőt, hanem a szoptató anyját is terheli, harmadsorban halnak el idő előtt a mesterségesen táplált csecsemők.

A törvénytelen gyermek anyja teljesen magára van hagyatva s nem elég, hogy a rendszerint cselédsorban leledző nő már a terhesség utolsó hónapjaiban oly tehetetlen, hogy kényérkereseti forrását elveszíti, vagy kénytelen feladni és sok esetben nyomorogni, ehezni kénytelen, a gyermekágyban, valamint az ezt követelő időben, mikor a csecsemőjéről is kell gondoskodnia, a nyomor még hatványozott mértékben áll be és csak természetes következménye, hogy saját életének fenntartása érdekében, minden áron igyekszik az őt terhelő nyúgtól szabadulni, vagy a bűn útjára tér, vagy oly keveset törődhet a csecsemőjével, hogy az a hiányos táplálásnak és még hiányosabb gondozásnak, idefölt esik áldozatul.

A másik lényező, melynek ismét csak a

csecsemő adja kárát a mesterséges táplálás kényszerűsége.

Sokféle szervi rendellenesség miatt az anya nem szoptathatja gyermekét, szegény volta nem engedi egy dajka szerződését, kénytelen tehát a tehéntejhez folyamodni.

Az orvos mindenkoron a tehéntejjel való táplálást, mint ultima ratiót, elkerülhetetlen esetekben ajánlja azért, mert úgy a fővárosban, mint a vidéken, a csecsemő táplálására okvetlen szükséges tiszta, jó, hamisítatlan tejet állíthat kapni; a tehéntejnek preparálása, illetve oly mérvben való higítása, hogy a csecsemő korához mérten, legalább megközelítőleg pótolhassa az anyatejet, oly komplikált és a legszigorubb tisztaságot követelő művelet, melyet a szegény anya, más elfoglaltsága miatt legjobban akaratla mellett sem képes lelkiismeretesen végrehajtani. Mindezen bajokon csakis a nagy-társadalom segíthet.

1898.-i törvény értelmében, minden oly gyermek, kit szülei kellek eltartani nem képesek, vagy nem akarnak, állami támogatásban részesül és az állami gyermekmenhelyek felügyelete alatt áll, minden törvénytelen, vagy dajkaságba adott gyermek a menhelyek, illetve az állam — és az illetékes község felügyelete, ellenőrzése alatt marad. Az állam azonban még a háboru előtti időben sem vállalhatott mindent magára, jelenleg még arra a minimumra sem képes és így a honmentő munka kizárólag az országszerte létesített anya- és csecsemővédelmi ligák szent és eszményi kötelessége.

Az eddigi tapasztalatok után, a ligák működése távolról sem kielégítő azért, mert az egész mentési akció egyszálalu és inkább bürokratikus — adminisztratív, mint a komoly, humánus és nemzetgazdasági követelményeknek megfelelő és ha így tovább haladunk, eredményre kilátás nem lehet.

Üzenet a határon túlra.

Szeretnék sirni fájó zokogással,

Szeretném: szivemből ha nem fakadna több dal.

Hiszen minek éljek, mikor csak szenvedek,
Mikor nem gyógyulnak be az égő sebek.
Vigén, hogy is lennék: lehet-e kacagnom?
Mikor most itélték halálra a fajom!

Szeretném, ha volnék riadó harsona,
Szavam mint a dörgés messzire hangzana.
Tespéd magyar népet álmából felrznám,
Megmondanám neki, nem állunk már

árván:

Velünk van az Isten, magyarok istene,
Ellene támadni vajjon hát ki merne?

Szeretném, ha tudnék szállni mint a madár,
S vinni üzenetet, mit oly sok testvér vár.

Üzenetem volna magyar sziv balzsama:
Feltámad még újra, lesz még magyar haza:

Eljön még számunkra zöldelő kikelet,
Nem lesz több felhő Magyarország felett:

Szeretnék még élni, nem is oly sokáig,
Csak mig ellenségünk mind halottá válik,
Mig a magyar honvéd újra fel nem támad,
Magyar dal nem hangzik Kárpátok tövében.

Magyar hajó uszik Adria vizében.

Drága jó véreim, szenvedő magyarok!
Könnyetek ne hulljon, nem lesztek sokáig
lánccsörgető rabok.

A nagy számolásnak eljön az órája,
S testvér a testvérét karjaiba zárja,
Megtanul tisztelni bennünket a világ —
S ha most nincs is, — lesz még szép Magyarországi!

Baglyasalja, 1923. augusztus 6-án.

Ivankievits Jenő.

Művellettség, szegénység és a habonn, a gyermekhalandóság súlyos beszámítás alá eső tényezői korra és nemre való tekintet nélkül itt csak a kellő kioktatás, tanítás és lelkiismeretes, szakavatott felvilágosítás vezet célhoz. Ez a liga tagjainak szent kötelessége volna. Oktasson, tanítson a tanító a katedréről, a lelkész a szószékről, minden intelligens ember a kevésbé intelligens, tudatlant.

Támogasson a liga anyagilag minden szegénysorsu anyát, ki szoptat és azt is, ki kénytelen gyermekét mesterségesen táplálni.

A terhesség utolsó szakában, a gyermekágyban és az ebből kikerülő munkaképtelen nő, ha nincs otthona, nincs kényérkeresője és maga kénytelen saját maga, valamint csecsemője fenntartásáról gondoskodni, külön e célra létesített munkahelyen el kell helyezni, ahol állapotának és tehetségének megfelelő munkával megkeresheti mindennapi kényerét.

Az anya által szoptatott, valamint a mesterségesen táplált csecsemő az első életév betöltéséig feltétlenül, az idősebb gyermek, addig legalább, míg a fogzási folyamat be nem fejeződött, úgy a liga, mint az ott működő orvosok felügyelete alatt kell hogy maradjon; nem elég, ha az évi zárszámadásban kimutatják, hány látogatást tett a gondozónő, mennyit fáradozott a liga szolgálatába szegődött urhölgy, az sem elegendő mennyi decert, kelengyét stb.-t osztottak szét, hanem azt mutassa ki — és ez a liga működésének lényege — mennyi csecsemőt tartott meg az életnek, mennyit csökkentette a halandósági százalékot. Csakis akkor beszélhetünk ezen intézmény áldásos működéséről, ha ily irányban és eluttatosan végzi vállalt kötelességét, mely az emberanyag kímélését, az életnek való felnevelését eredményezi.

Folyt. köv.

HIREK.

Tisztelt előfizetőinkhez!

A legnagyobb sajnálattal, de kénytelenek vagyunk bejelenteni, hogy a korona váratlan zuhanása s ezzel együtt a papír árak és a nyomdai költség horribilis emelkedése folytán az újság egyes számát 200 koronára, a negyed évi előfizetési díjat pedig 2000 koronára kell felemlnünk.

Amennyiben lapunkat tisztán az előfizetésekből tartjuk fel, kérjük olvasóinkat, hogy támogatásukat ne vonják meg tőlünk és az elmaradt tartozásaikat és az esetleges különbözetet kiadóhivatalunkba sürgősen eljuttatni sziveskedjenek.

Személyi hírek. Roth Flóris bányászúgi főtanácsos 5 heli szabadságra utazott folyó hó 12-én.

Szabó Dezső református lelkész szabadságáról folyó hó 10-én visszatért s egyházának vezetését átvette.

A hősök emlékszobrának felállítási munkálatai már serényen folynak. A hatalmas, 35 métermázsna súlyú szobrot csigákkal fogják magas talápláztára helyezni. A szobor, mely a főtérre, a posta- és a vasutépület között, arccal a városháza irányában lesz felállítva, jobbkezeben csonka kardot, feje fölül emelt balkezeében pedig cserfaágnat tartó honvédet ábrázol. A szobor nagysága kb. 2 és fél méter. Anyagi értékét, mely kb. 10—12 millió, meghaladja inüvészi értéke. A szobor kisebb sérülésektől eltekintve, éppen érkezett meg. Ezeket kijavítva, rövid időn belül leleplezésre kerül az emlékmű, mely alkalommal nagy leleplezési ünnepélyt rendez a városi tanács. A szobor felirata: az 1914—1918. évi világháborúban elesett hős fin emlékére emelte Salgótarján város közönsége. Az emlék méltó keretet csak úgy kaphatna, ha a főtérre, mely most nagyon sivatár képet mutat, befalítanák és parkíroznák, ez azonban,

KÖZGAZDASÁG.

Lefelé a lejtőn.

A detronizálás ugylásait kapossá vált. Mi d n teren megindult a csuszamlás lefele, melyet a világ gazdasági és erkölcsi krízise rohamosan sodrít előre. A király trónok után szédül a den lefele a lejtőn. O szor szag már régebbi n ked ntötte a trón s utána zúdult a ruhel. Ocska p pirongás lett, mltő und rotha az utolsó „csu s” is.

Németország trónját a kvótine a a kemény m rka s h r ma meg el is, hon p r t a n mar csak ausemly emek lesz beote. D nominaio nevet adott a penzügi politika emek a kregzesnek, az üggy pedig a kankat cikok egy-erősítés s a nagyszámok let ragosa volt. A „mitmark” szimulas lesz bevezetve. Németbirodalomban. Ez azt jelelti, mintha a német bankjegyeket 1:1000 arányban lebeltegzenek. De tulajdonképeni értelme az, hogy olyan kitarástan a német gazdasági helyzetet, melyet nem tud semmiféle bankjeggyel tartani. Ez a hivatalos birodalmi intézkedés.

A felhivatalos pedig ezen is tulmegy az-attal, hogy a Németbirodalom területén fizetési eszközzé énele a külföldi valutát. — és ezzel teljesen detronizálja a markát! Szomorú állapot ez, mikor egy ország határain belül, melynek kereskedelme és ipara a világ legelsői közé tartozott, melynek mezőgazdasága elsőrangú volt, kényszerűségből át kell térni idegen naciók valutaira, különben csődöt mond az ország vérkeringése. Ezentul tehát dollar lesz a német pénzegység is, azaz a vásárlók dollárral fogják fogjat fizetni a kereskedőket.

A birodalmi különnyomda pedig, mely már egy hete tízmillió márkás címleteket nyomtat, rövid idő alatt felszámolhat, hiszen a mai tízmillió bankjegyek belső vásárló értéke nem több, mint harminc aranymárka. Katasztrofális jelenség ez, melyet regisztrálni nem lehet anélkül, hogy kiáltó mementóként ne tegyük oda pénzügi kapacitásaink asztalára.

Talán még nincs későn és lehet, ha drasztikusan is, de bármily eszközzel segíteni azon a bajon, melynek hatása alatt a korona oly rohamosan csúszik lefele a lejtőn.

Jobból is — balról is halljuk, hogy termesesünk prima, gyáraink fokozott mértékben dolgoznak, kivételünk elsőrangú lesz s a korona egyre jobban esik. Nem hihető tehát, hogy gazdasági életünk volna főoka ezen romlásnak, hanem inkább az az öngyilkos spekuláció, melynek hajléerejeve vált az egész ország az által, hogy mindenki menekülni ohajtott a magyar koronától. Azáltal, hogy saját tőzsdénk intézte ugy a dolgot, hogy értékpapirjai, terményei érdekében a korona állandó romlását maga készítette elő.

Hiába volt minden miniszteri programbeszéd, hiába minden egyénieskedő hang, ha de facto nem tesznek semmit a magyar korona érdekében. Hogyha mindenkit, nagyot-kicsit, zezugos fonalak kötnek a spekulációhoz s az „egyen” anyagi hasznai megszeditenek olyankor, kiknek egyetlen kötelességük az „összesség” érdekében dolgozni.

Lássuk be végül, hogy minden eddigi frázis politika és mellődöngető demagogia mellett csak romlott államgazdaságunk, csak leesebbé vált ber- és munkaviszonyunk szakadéka s az ebből származó nyomor hatása alatti elégedetlenség és elkeseredettség egyre komolyabban csapkod a társadalmi osztályok feje felett.

Ha minél előbb alapos, erős kézzel nem nyúl bele kormányunk a tőzsdébe, ha minél előbb nem vet véget (ha talán a saját kárára is) a spekulációnak s nem ragadja magához a terménytőzsdé irányítását, akkor menthetlenül Németország sorsára jutunk.

Ott már tombol a gazdasági kaos — és Isten tudja, hová fog fejlődni.

Itt még aránylag szélcsend van. Azért sietni, sietni Urak! — mert tén — Isten órizz — ma holnap itt is kitor a vihar. — P. Gy.

SPORT.

Felhívás

a S. S. E. — S. B. T. C.-hez.

A 11 ezüstéremre a szerkesztőség alantí feltételeket közli, melyek alapján megrendezi a mérkőzést a két egyesület között. Felhívjuk mindket eguesület vezetőségét, hogy postafordultva jelentsék be az időpontot, melyek felett a szerkesztőség határoz s melyet közölni fog:

Feltételek:

1. A mérkőzés barátságos jellegű díjmérkőzés.
2. A díjmérkőzésen szerepelhetnek leigazított és leigazolás alatt levő, szövetségi játekeneddeljél bíró játékosok.
3. A díjmérkőzés semleges pályán játszódik le (Pálfalva v. Baglyas).
4. A díjmérkőzést pesti szövetségi bíró vezeti le.
5. A díjmérkőzés a két egyesület közös kasszájára lesz rendezve.

A szerkesztőség.

S. B. T. C. — Zuglói T. C. 1:0 (0:0)

Gyenge nivóju, de erős iramu mérkőzés volt a vasárnap. A gyenge játék vonatkozik a tarjáni csapatra, különösen a kapkodó csatársorra. Biztató formát árukt el a tarjáni csapat közvetlen védelme, a zuglóiak közül pedig jó volt a kapus. Takács bíraskodása a játék nivójának felelt meg.

SBTC. II. — Nováki SE. 5:2 (3:1)

Mátranovákra rándult ki a SBTC. II.-ik csapata, hol a most megalakult btelepi egyesületnek volt a vendége. Meglehetősen durva mérkőzés volt, mely Wölker bíró erélytelenségére irandó.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Tekintettel a napilapok magas árára, ezentul kivonatossan közölni fogjuk a hét fontosabb bel- és külföldi híreit, hogy azok is értesítve legyenek, akiket szegénységük megakadályoz abban, hogy naponta országos lapot vegyenek.

7524 1923. szám.

Pályázati hirdetés.

Salgótarján r. t. város „Apollo” mozgóképnyelvűszínháznál rendszeresített üzemeztetői atlasnak folyó évi szeptember hó 1-től 1924. évi augusztus hó 31-éig terjedő egy évi időtartamra való betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Az állás javadalmazását a 5900 1923. B. M. számú körrendelettel engedélyezett és a szerződő felek közt megállapítandó százalékos jövedelem képezi.

Az ajánlatban tehát feltüntetendő, hogy az ajánlatot tevő a bruttó jövedelemnek hány százalékát igényli; legyen figyelemmel azonban az ajánlatot tevő arra, hogy a szükséges személyzetet és pedig:

- egy gépészt,
- egy penztárnoknőt,
- egy zongorajátékos,
- egy jegyellenőrt,
- egy takarítónőt

ó tartozik alkalmazni és fizetni.

A fenti feltételektől elterő ajánlatok is figyelembe vétetnek és elfogadtatnak.

Az ajánlatot tevők pályázati kérvényüket eddigi és jelenlegi alkalmaztatásukat igazoló bizonyítványokkal felszerelve legkésőbb folyó évi augusztus 22 délelőtt 10 óráig bezárólag Salgótarján r. t. város polgármesteri hivatalánál tartoznak benyújtani; a később beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Megválasztott üzemeztető köteles a város penztárába 100 000 korona óvadékat letenni

Salgótarján, 1923. augusztus 8. án.

Dr. Förster Kálmán, s. k. polgármester.

Az Uri-utca 647. szám alatti ház eladó.

Bővebb a háztulajdonosnál megtudható.

Külön bejárható butorozott szobát előszobával bérelnék.

Cím: a kiadóhivatalban.

Jó házból való fiu

tanulónak

felvétetik

Morics György kereskedő
Karancsaljai-utca.

VIGYÁZZON A

SZEMÉRE!

Ha nem jól lát és SZAKSZERŰ JÓ SZEMŰVEGET AKAR, akkor keresse fel Budapesten BARNÁ ANDOR látászer-specialistát VII. ker. Izabella-u. 11. a Magyar Színházzal szemben.

Minden munka megvárható!

Postai szétküldés naponta!

GYÁRI ÁRAK!

Értesítés!

Tisztelettel hozom a m. t. közönég szives tudomására, hogy Salgótarjánban Uri-utca 632. szám alatt Moszgoszínház mögött, Tihanyi Sándor műterménél

kárpitós és diszitó

műhelyt nyitottam.

Elvállalok minden e szakmában vágó munkát u. m. divány, matrac, cheslon, paplan, salon garnitúra és bőrbutorok javítását és készítését, valamint függöny felrakásokat a modern kor legkényesebb ízlésének megfelelően.

Kívánatra vidékre is megyek.

Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek a legjutányosabb árak mellett.

Szives támogatást kér tisztelettel

Málovits Gyula,
kárpitós és diszitó.

ABADIE

vaiódi francia szivarka-hüvely.

INTELLIGENS

PERFEKT

gyors- és gépirónót

keres a baglyasaljai

Bányaigazgatóság.

Ajánlatok bizonyítvány

másolatokkal együtt

nyujtandók be.